

KUNSTENARES RAMONA NIEUWENHUISEN MAAKT HAAR DROOM WAAR

Poëtische zoekplaatjes vol speelse details

Het begon allemaal met het geboortekaartje dat ze maakte toen ze haar eerste zoon kreeg, 17 jaar geleden. De positieve reacties wakkerden bij Ramona Nieuwenhuisen uit Tegelen het verlangen verder aan om haar droom door te zetten en te kiezen voor haar door de 17e eeuwse Hollandse Meesters geïnspireerde kunst. Daarbij combineert ze moderne, digitale teken- en schilder technieken met fotografie. Verrassend en spannend zijn haar kunstwerken, die laag voor laag worden opgebouwd in verschillende scherptes, met een uitbundig coloriet en vol onverwachte details. 'Less is more', ken ik niet. Bij mij is het: 'more is more'.

TEKST: RAY SIMOEN / FOTO'S: RAOUL LIMPENS, MOODZ FOTOGRAFIE, RAMONA NIEUWENHUISEN

‘Less is more’, ken ik niet. Bij mij is het: ‘more is more’.

eerste baan en verhuizen naar het ‘verre’ Limburg.” In Venlo vindt ze een mooie baan als grafisch ontwerper in de marketing. Maar na een tijdje begint het gebrek aan artistieke vrijheid te knellen. “Toen ik 17 jaar geleden in verwachting was van onze eerste zoon, Dean, besloot ik om zelf een geboortekaartje te ontwerpen.” Daar krijgt ze zo veel positieve reacties op dat anderen haar vragen ook voor hen geboortekaartjes en zelfs trouwkaarten te maken. Ze besluit om naast haar vaste baan te gaan freelancen. „Was een drukke tijd, mijn gezin combineren met mijn baan en freelance werk. Maar ik wilde meer kunst naar mijn eigen inzicht en smaak gaan maken.” Ook speelt mee, zo voegt ze er met een glimlach aan toe,, We konden voor ons huis niets vinden dat we mooi vonden. Dan ga ik het zelf proberen, zei ik.”

Paul Hekkens, een bevriende galeriehouder geeft haar een extra stimulans en een mooie kans. “Ik kon met hem sparren hoe ik het wilde maken en hij bood me de kans om mijn werk in zijn galerie te exposeren”, vertelt ze opgetogen. In de woonkamer hangen twee van haar eerste werken: stillevens die opvallen door de weelderige kleuren en vormen van de bloemen. „Ik ben gek op bloemen, ze geven kleur en vreugde aan een interieur, ze hebben iets elegants, vrouwelijks en dromerigs. Mijn bloemen zijn geïnspireerd op de stillevens van de Hollandse meesters uit de Gouden Eeuw. Maar mijn bloemen zijn niet met een kwast en olieverf geschilderd maar met een digitaal penseel en met behulp van foto’s die ik bewerk.”

Dromen zijn bedrog, ze houden je voor de gek en aan het eind van het liedje sta je met de resten van een uiteengespatte zeepbel in je handen. Zo is de teneur van een welbekende hit. Maar het kan ook heel anders, veel positiever en optimistischer uitpakken. Dromen kunnen zeker uitkomen, je moet er wel wat voor doen. Maar de voldoening is intens als je erin slaagt je droom te verwezenlijken. Ramona Nieuwenhuisen uit Tegelen kan erover meepraten. Als kind zat ze altijd te tekenen. Tot genoeg van haar moeder, die zelf ook mooi kan tekenen en haar vader, die „gouden handen” heeft. Naar de kunstacademie wil ze. “Maar mijn ouders stimuleerden me in de richting van een commerciële beroepsopleiding met meer kans op een baan. Ik koos daarom voor de opleiding Reclame en Communicatie, met als specialisatie grafisch design. In Utrecht, niet ver van Almere waar we na Hoorn, waar ik ben geboren, woonden,” zegt ze en serveert koffie in haar huiskamer aan de rand van Tegelen. Daar herinneren felicitatiekaarten nog aan de storm van reacties enkele maanden geleden, toen haar voor de provincie en De Limburger ontworpen carnavalsposter zo’n megasucces bleek te zijn. “Nog steeds ben ik beduusd van wat mijn carnavalsposter

allemaal teweeg heeft gebracht,” zegt de 44-jarige moeder van twee zonen opgetogen. De felicitatiekaarten zijn het tastbare resultaat van de weg die ze heeft afgelegd om haar droom te verwezenlijken. “Toen ik in Utrecht leerde tekenen en schilderen met een pc muis vond ik dat meteen fantastisch. En ook de mogelijkheden die digitale tekenprogramma’s allemaal bieden, het is alsof je echt kan toveren. Ik voelde meteen dat daar mijn ambitie lag. Daar wilde ik verder mee gaan,” zegt ze vol overtuiging.

VAKANTIELIEFDE

Na haar studie vindt ze een baan in Limburg. “In Tegelen woon ik nu met Jeroen, mijn man, en onze twee zoons. Op vakantie in een Spaanse discotheek leerde ik op 16-jarige leeftijd Jeroen kennen”, zegt ze lachend. Vakantieliefdes zijn vaak als vakantiewijnen. Eenmaal weer thuis zijn ze lang niet meer zo aantrekkelijk en gaan ze tegenstaan. Niet bij Ramona en haar Limburgs lief. Jeroen en ik blijven na de vakantie contact houden en in de weekeinden zien we elkaar. Zes jaar hebben we dat volgehouden totdat ik naar Limburg verhuisde, iedereen verklaarde ons destijds voor gek. Maar Jeroen was en is de ware liefde voor me”. Toch is het wennen voor haar. “In één klap drie grote veranderingen: weg uit het ouderlijk huis, mijn

Haar vrouwenportretten zijn fictieve portretten, het zijn geen bestaande vrouwen

BLADGOUD

Bloemen zullen haar altijd blijven boeien, zoals de carnavalsposter met de uitbundige bloemenpracht illustreert. „Ik blijf gek op bloemen, waarvan ik de meeste zelf maak, het zijn soms bestaande bloemen maar ik construeer ze ook zelf uit elementen, vormen, kleuren, die ik mooi vind.” Zijn haar bloemen geïnspireerd op de die van de 17e eeuwse Hollandse Meesters, haar vrouwenportretten zijn geënt op door haar bewonderde vrouwen als Audrey Hepburn en Frida Kahlo. „Naast bloemen creëer ik graag vrouwenportretten, geïnspireerd op vrouwen die me aanspreken. Audrey Hepburn vind ik uiterlijk en innerlijk een hele mooie vrouw. En Frida Kahlo bewonder ik om haar innerlijke kracht om ondanks alle tegenslagen toch door te blijven gaan als kunstenares en voorvechtster van vrouwenrechten.” Haar vrouwenportretten zijn fictieve portretten, het

zijn geen bestaande vrouwen. „Ik wil iets maken dat er niet is. Ik maak een portret op basis van vormen, kleuren en sferen, die uitdrukken wat ik wil maken.” Hyperrealistisch ogen haar kunstwerken van bloemen en vrouwen. Alsof het perfect gemaakte foto’s zijn. Maar al haar werken zijn met grote precisie opgebouwd uit diverse lagen, die in verschillende scherptes, kleurintensiteiten en belichtingen zijn aangebracht, met behulp van pc muis en digitale teken- en fotoprogramma’s Daardoor krijgen haar werken een ongekend mooie diepte. De manier, waarop ze elegant en subtiel speelt met licht en donker laat zien dat ze goed gekeken heeft naar de 17 de eeuwse Hollandse Meesters. Haar beeldschone vrouwen, op wier gezicht vaak een helder wit licht valt, vormen een mooie, feeëriekie symbiose met de in donkere tinten geschilderde achtergrond. Daarin zijn tal van speelse, vaak raadselachtige details opgenomen. “Bij mij is het niet ‘less is more’ maar ‘more is more’, glimlacht ze met een knipoog. Vlinders, rupsjes, kleine insectjes, ik vind het erg leuk en spannend om ze een plekje te geven in mijn werk, zonder dat het overigens te druk wordt.”. ‘Poëtische zoekplaatjes’ noemt ze haar werken dan ook wel.. „Vooraf heb ik een plan van compositie, kleur en onderwerp maar tijdens het proces van uitwerken en verfijnen verander ik steeds. Door de moderne digitale technieken kan dat, anders dan bij het schilderen, waar elke penseelstreek blijvend is.”

Circa vier tot zes weken is ze bezig met een kunstwerk, veelal ’s avonds werkt ze. “Ik ben een avondmens. Als het verder stil is om me heen, dan verlies ik het gevoel voor tijd. Vaak verander ik ’s morgens wat ik tevoren heb gemaakt”. Wanneer „haar hart een sprongetje” maakt, stopt ze. “Dan weet ik dat het werk ‘klaar’ is.” Vervolgens gaat het werk naar een fotolaboratorium. “Daar wordt er een fotoprint op leertextuur van gemaakt. Leertextuur is geen echt leer maar kunststof, waar de stoere textuur van leer inzit. Dat contrasteert mooi met de lieflijke portretten. En daarna breng ik nog bladgoud aan op het kunstwerk. Dat geeft het iets extra’s. Het is de ideale finishing touch.” ■

www.ramonanieuwenhuisen.nl

